

[Rahbæk Møller]

Som de, der har fulgt det her, vil vide, er det en tanke, der stammer fra udenrigsministeriet for år tilbage. Det er den tanke, som man har undersøgt grundigt, men som Industrirådet formåede at ødelægge, vi har fisket op igen. Jeg tror stadig væk, det var en god idé. Det var en skam, det ikke kom dengang, men det er ikke for sent at gennemføre det nu.

Hr. Dohrmann så alt muligt ondt i det her. Det er ikke så mærkeligt, for det har været hele fremskridtspartiets leveberettigelse at sige, at alt, hvad der sker i den offentlige sektor, er noget skidt, og det duer ikke. Så er det en betænkelig sag, at vi lige pludselig begynder at eksportere vores udmærkede offentlige service på nogle områder. Jeg husker et møde engang, hvor en fremskridtsmand stod op og sagde: det er da en skam, man ikke kan eksportere blanketter, når vi nu producerer så mange af dem. Det er faktisk det, der er dukket op, at vi kan eksportere blanketter, vi kan eksportere administrative systemer. Jeg kan godt se, at for hele fremskridtspartiets politiske ideologi er det en farlig udvikling, som man må tale ned så meget som muligt. Så jeg forstår godt hr. Dohrmanns baggrund for at tale, som han gør.

Fru Anne Grete Holmsgård var betænkelig og blandede det sammen med u-landshjælp. Mig bekendt er SF og VS helt enige om principperne for u-landshjælp: at det er noget, der skal foregå på u-landenes vilkår, og det vil sige, at det skal i vid udstrækning ikke være bilateralt, men ledes om gennem FN-organisationer, og det, der skal være bilateralt, skal også være på u-landenes vilkår. Jeg kender ikke til nogen forskel i vores holdning her. Vi ser ikke det her som u-landshjælp. For det første er det en klar misforståelse, når fru Anne Grete Holmsgård siger, at der ikke kan eksporteres systemer til den vestlige verden. Det er rigtigt, at der overalt skæres ned, og det vil sige, at inden for mange systemer er der ikke umiddelbare eksportmuligheder. Men der er altid områder, hvor Danmark har speciel know-how og faktisk kan få eksport. Bare for at nævne et enkelt eksempel: Danmark er på vej ind med fjernvarmesystemer i USA. Det kender de ikke derovre, og det er vi eksperter i. Det er bare et enkelt eksempel, men der findes en række eksempler inden for miljøområdet og

andre områder, hvor vi har know-how, der også kan bruges til eksport til andre lande.

Det er rigtigt, at hovedmarkedet er OPEC-landene. Hvad angår de egentlige u-lande, ser jeg ikke umiddelbart noget marked, bortset fra at FN-organisationerne, der formidler projekter og udbyder dem, i stigende grad stiller krav om, at det bliver projekter, der kan fungere i det land, hvor de nu skal gennemføres, stiller krav om lidt mere, end at man bare bygger en bygning, og stiller krav om et egentligt system. Jeg ser ikke noget galt i, når vi har givet pengene til FN-organer, at danske virksomheder indretter sig på at få de ordrer. Men det har kun perifer tilknytning til det forslag, der ligger her, det vil jeg understrege. Det er ikke u-landshjælp, vi foreslår, det er eksport.

Industriministeren (Stetter):

Projektudvalget skal yde bistand til de initiativer, som offentlige styrelser tager, og det kan efter min bedste overbevisning ikke betegnes som nogen monopolstilling, at man yder denne bistand.

Med hensyn til værdipapircentralen er der tale om en selvstændig organisation, som kan søge at realisere eventuelle planer om eksport af centralens virksomhed eller centralens specielle viden uden hjælp udefra. Værdipapircentralen har ført forhandlinger om eksport af sin specifikke viden. Jeg kan ikke her og nu sige noget om, hvad disse forhandlinger er resulteret i, men jeg beder fru Tove Lindbo Larsen om at stille spørgsmålet i erhvervsudvalget.

Dohrmann (FP):

Socialistisk folkeparti har ved gentagne lejligheder gjort opmærksom på, at det er et socialistisk parti. Derfor har det mange gange i den senere tid undret mig en hel del at se de forslag, SF fremsætter her i folketinget, og derfor vil jeg egentlig godt stille hr. Rahbæk Møller, som er ordfører for forslagsstillerne, dette samvittighedsspørgsmål: hvis man nu forestiller sig, at det her blev vedtaget i folketinget og tingene blev sat i gang og vi fik denne statslige indblanding, hvem tror hr. Rahbæk Møller så der først og fremmest ville nyde godt af en sådan ordning? Tror hr. Rahbæk Møller, at det vil blive den lille eller mellemstore industrivirksomhed, som skal ud